

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ЕТОМ В' АР. 96.

ΕΝ ΔΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου)

τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου 1926.

**ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
Η ΝΕΑ "ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ" ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

Τὸ τελευταῖον κίνημα ἐν Ἀθήναις π
κάλεσεν ὡς γνωστὸν εἰς τὸ ἐξωτερ
ημοσίαν συζητησὶν γενικῶς, διὰ τὰ
Ἑλλάδι πράγματα.

Ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις εἰς τὴν πόλιν ἐβριθέσκει οἱ Τούρκοι οἱ παρὰ πόλιν ἤσαντες τὴν τελευταίαν τὴν παληγομένη ἀνυπόθεσιν τῆς Ἀγγλικῆς Σημαίας εἰς τὸν Κουσλάν ἤτο φυσικὰ τοιαύτη, ὥστε καὶ

Κατ' ἄλλην ἔκδοσιν ὁ γ' ἰσχυρὸς εἶπε πρὶν εἰς τὸν Ἰουδαϊστικὸν φράσιν ὅλγων ἀρετῇ, τὴν ὁποίαν ἐν ταῖς ἡμετέροις ἀφίγουσμενοι ἐπεσφῶμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν ἀφ' ἑαυτοῦ. Τοῦ εἶπε δηλαδὴ + ἀνα-

Ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο οἱ Τοῦρκοι οὐ παρακολούθησάντες τὴν τελευτὴν τῆς πανηγυρεῖς ἀνυπόθεσις τῆς Ἀγγλικῆς Σημίας εἰς τὸν Κουσιανὸν ἤτο φυσικὰ τοιαύτη, ὥστε καὶ τὸ ἐλάττωον τὰ ἦτο δυνατόν να διέξη τὴν εὐαισθησίαν των καὶ νὰ τὸν παρασύρῃ ἴσως καὶ εἰς κίνημα σοβάρων. Ἐνε ἐντύχημα δὲ ὅτι τὸ ἐπισκοπῶν, τὸ ὁποῖον θάναφωρῶν κατωτέρω παραγὰ τοῦτοῦ αἰσωματικῶ καὶ Ραγὰ, δὲν ἐλαβε τὰς διαστάσεις τὰς ὁποίας ἦτο δυνατόν να λάβῃ εἰς βάρος πάντοτε τοῦ ἀνυπερασπίστου Ἑλληνιστοῦ λαοῦ. Σημειώσαν ὅτι τὸ ἐλαττωον αὐτὸ 3 πρόσφα μαζ τὸ ἀνέρεαν κατὰ 3 διαφόρους τρόπους, δὲν ὑπάρχουσι δὲ ἀνυφῶς καθόλου γρατὰ στοιχεῖα, διὰ νὰ κρίνωμεν ποῖα ἔδοσις εἴνε ἡ ὀρθότερα. Διὰ τούτων τὸν λόγον θὰ ἀναφωρῶμεν ἡμεῖς καὶ τὰς τρεῖς ἐκδόσεις.

Λατῶν· ἐκὼς ἀνυψήφεντο εἰς τὸν
ιστόν ὑπερήφανος ἡ Ἀγγλικὴ Ση-
μαία κάποιος βασιλεὺς (κατ' ἄλλην
πληροφορίαν Ἕλληνα ὑπάρχους) ὁ
ζ' Γιώργης Φελλάς, ἀπὸ τὴν Ἀπο-
δίδειαν ἀλλὰ κάποιους Λευκοὺς
καὶ πτίστεις κατὰ τὸ ἐπάγγελμα, εἰς
ἔξωθεν τοῦ ἐνδοτισμοῦ τοῦ διὰ
τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὸν μοσητῶν
Τουρκοῶν ὤφειον στραφεῖς πρὸς ἔν-
δοτικὸν ἀξιοματικόν, Γιοῦσαςμην
(= Ἐκιστόνταρχον) τοῦ εἰπε πειρα-
ματικὸς τοῦ λέγει με θυμὸν: **«Κατὰ
ὄραν»**·—(φύγε ἀπ' ἐδῶ). Ὁ νέος
ὁμως ἀντὶ νὰ φοβηθῇ καὶ νὰ φύ-
γῃ τοῦ ἀπηνήκεν ὡς γνήσιος Ἀη-
λουκατῆς μὲ ἐτοιμότητα καὶ με-
σθένος **«Νέ κάτς ὄραν»**; **Κατὰ
σμητὸν ὄλάν**·.—(Ἔ λέγεις «Φύγε
ἀπ' ἐδῶ»· **Περσαστικὰ σὰς**).
Τότε ὁ ἀξιοματικὸς ἐξυμύλησεν
καὶ τὸν κατεδίωκεν ἕως οὗτο ὁ νέ-
ος ἐξώθη μὲτα εἰς τὸ πλῆθος καὶ
ἐκρυβῆ ἀπὸ κάτω εἰς ἔνα κοφίν-
ον (κατ' ἄλλην πληροφορίαν ἀμὰς).

— Ἐπίσκοπε! Ἀρχιεπίσκοπε,
που εἰς τὸν Ναυ.

τοῦτο ἡ Τομετική ὑπερηγάγετο καὶ
 φιλοτιμία εἰς μίαν τοιαύτην φρο-
 νολογικὴν στιγμήν ἐπρωχάσθη διελλαν
 ὁμοφύγι εἰς τὸν γυναικῶν Γνωσται-
 στήνην. ὁ ὁποῖος ἐνὰ ἑξαμηνίω ἐβό-
 λων ἡρώων Περσῶν μετ' ἑνὶ ἐπιτι-
 μωτάτῳ **Χαοῦς πρὸς Πάχ-
 τυρόν** («Χαοὺς βρὲ Γκαούρ»)·
 τὴν σπᾶνῃν του καὶ ἥτο

|Συνέχεια και τέλος|

τοίμοις νὰ τραπήσῃ τὸν διατυχημένον γ'· ὁ πόλεμος ποὺ ἐξήρτησε νὰ ἐξεπαισίων ἡμᾶν πτωχῶν, ἀφ' οὗτος ἀναμείβετ' αὖτε τοὺς ἄλλους παλαιούς δι' ἡμετέραν ὅσα ἐπέφερον εἰς ὅλην τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς. Κατατρομαγμένοι δ' ἔσονται τῷ νόθου καὶ τῷ πατρὸς εἰς τὰ πόδια, ἀποβύθησαν ὁ μανισμένος· Ἐγένεθ' ὅταν ἐκέρχον ἀπὸ πύσου μετ' ὁ Λαλαζοχὸς τοῦ σπαθίου στὸ χέρι. Καταβαίνουσιν αὐτοὶ οὐδ' αὐτὸν κατακαυλῶντας τὸν Κουλοῦν, ἀλλ' ἐπιτυχὸς δ' ὑπερὰς ἀφού ἐδέξατο τὸν πληθεὺς ἐβάστα μετὰ τὸν ἀντίπαλον ἰσχυριστὴν εἰς ἓνα Περβόλιον, ἀπὸ τοῦτον ἐρύσσειται ὅπου εἶναι σὺν ταῖς φωναρχαῖς καὶ ἐχρόθην ἑαυτοῦ εἰς τὸν καλυμνῶνα ποῦ ἦταν ἀποστρεφόμενος στὸ Περβόλιον· ἔτσι οὕτως ὁ πόλεμος ἀνωματικός ἐλάσε τὰ ἔργη τὸν καὶ τὸν ἀφίσκειν, ἀφού ἄλλως ἢ ἐν τῷ μεταξὺ θά εἶχαν κατιστοιχεύθῃ ὀλίγον τὰ νεύρα του. Ἐνοεῖται ἀπὸ τὸν πληθεὺς κατελήθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν πανικόθεν εἰς τὴν θέαν τῆς γενικῆς σπάθης.

Εἰς ΤΟ ΗΡΟΣΕΝΕΣ: «Τὴ ζυντήλα-
ξεν ὁ Ἀρχιεπισκόπος με-
τόν Ἁγ - Ζωχαρίαν δεκαμε-
ρεῖα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου»].

πα και 6 κ. Α. Κλόκαρης εις συνεχή ἀρ-
γραφήσαν τον έν τῷ Ἀγορῇ, δημο-
νογραφικῶν ὀργάνων τῶν Ἰουδαίων, πρό-
ς πιστεῖς ὑπεδελόντες ἔχουσι:

1ον. Περιτομήν τῆς σιτοκαλλιέργειας
ἐς τὸ Minimum καὶ optimum αὐτῆς ἔχου-
σι τὰς μέλλαν προστάσεις καὶ εἰς τὰς μέλ-
λον ἐκτενέστερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον
περιέρχεται.

2ον. Εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ἰσρα-
ὲλ ἀπὸ τῶν διὰ τελευταίον σιδηροῦ τοῦ-
του.

3ον. Εἰς τὴν Συνεταρικὴν καὶ εἰ δυνατόν
καὶ τὴς δημοσίας τῆς Ἑκκλησίας τῆς Κοι-
νότητος προμήθειαν καὶ χρῆσιν ἱεράτου,
εἰρηστικῶν ἀντικειμένων καὶ ἄλλων διαπαν-
τὸν ἀναγκαίων καὶ ἀναγκαζέων ὅπου τοῦτον

ὁ ἀθεωρεῖτο ἀδύνατον ὁ δύσκολον νὰ ἐπιτε-
υχθῇ μὲν διὰ τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας.
(1ον). Εἰσελθὼν περιουλογοῖν καὶ μεῖον
κυρίαν χρῆσιν καὶ διατήρησιν τῆς κύρου
καὶ πάσης ἄλλης ὀργανικῆς οὐσίας.

2ον. Κατάλληλον καὶ λεγομένην χρῆ-
σιν χημικῶν λιπασμάτων καὶ πρὸ παντὸς
ρυθμίζον τοῦτον.

3ον. Χρῆσιν σπόρου ἐπιλέκτου καὶ ἀνθε-
κτοῦ εἰς ἀσθενείας καὶ ἀντιφύους μετα-
βολισμῶν συνθήκας καὶ

4ον. Τὴν διὰ πάσης θυσίας καταργήσιν
τῆς ἀγρονομικῆς καὶ τῆς μονοκαλλιερ-
γεῖας καὶ τῆς ἀντικατάστασιν ταύτης δι'
ἐναρκτητικῶν καλλιεργητικῶν συστημάτων,
διὰ τῆς καλλιέργειας πυτῶν ὡςπροϊόντων
καὶ ἄλλων καλλιζήτων πρὸς διατροφὴν τοῦ

Τὸ τελευταῖον κίνημα ἐν Ἀθήναις π
κάλεσεν ὡς γνωστὸν εἰς τὸ ἐξωτερ
ημοσίαν συζητησὶν γενικῶς, διὰ τὰ
Ἑλλάδι πράγματα.

Το διεθνές κοινόν διαμαρτυρήεται, θυσίαται και Ἑλλάδα κραυγαλοῦμεν ἵνα ἄλλος προσβλέπει καταστροφὴν ἐθνικῆν. Ἰσοὶ περικυκλωθεὶς ἄρῃα βλοῦν τοὺς ἴσους ἴσους περὶ τοὺς τελευταίους ἐν ἑαυτοῖς γεγρονόται. Ἐπεὶ ἐνδεστικὰ τοὺς ἐαυραυτοῦς περὶ Ἑλλάδος πνεύματος ἃ ξένα Κρίται.

Ἡ ἈΛΜΗΝΕΡΤΕ, ἐκδοθὲν ἀπὸ τοῦ 2,112 μ.μ. τῆς 22 Ἀπρ. ἀντιμελέτῃς τῆς ἀνταρτικῆς τοῦ Παγκόσμιου. Ἐκδοθὲν ἀπὸ τοῦ 2,112 μ.μ. τῆς 22 Ἀπρ. ἀντιμελέτῃς τῆς ἀνταρτικῆς τοῦ Παγκόσμιου. Ἐκδοθὲν ἀπὸ τοῦ 2,112 μ.μ. τῆς 22 Ἀπρ. ἀντιμελέτῃς τῆς ἀνταρτικῆς τοῦ Παγκόσμιου.

«Εἶπε ὁ ἡνδραγὴς ἐπανωστιατικὴ ἐνέργεια
— γράφει ὁ «Λαμπρὸς» — ἀπὸ τοῦ 1922
ἔξωθεν: Ἀξιοματικὸν γενεῇ ἐκείνῃ τῇ
ἐκείνῃ ἐκείνην προσφύσας, κατέλαβον
Ἁλκίην καὶ προέβησαν εἰς μουσάραις
συνέσεις. Οἱ στρατιωτικοὶ σύνδεσμοι οὐδέποτε
ἀναπαύσαντο ἐνὶ πάντοις τὰς Ἀθήνας
κεκλεισμένοι καὶ παρατηρητὴ ὁ στρατιωτικὸς
ἀνὴρ καὶ ὁ Λογοκρίτης, ἀπὸ τοῦ 1922.
Πρὸς Τύπον Νόμος τοῦ 1. Ἀπριλοῦ τοῦ 19
παράσπονδον εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν
ἐπιτηδεύου τὴν σύλληψιν αὐτῶν ἰσχυροῦ
κατακτείνῃ διεθνὲς τερατοσύστημα ἀνθρώπων
τοῦ οὐμῶν τὸν ἀξιοματικὸν διατρέχει
τοῦ οὐμῶν τὸν ἀξιοματικὸν διατρέχει
τοῦ οὐμῶν τὸν ἀξιοματικὸν διατρέχει

[illegible]

Ἡ «ABENIP» (Τὸ Μέλλον): ὄργανον Ἀγρονομικοῦ συνδέσμου—Μίλλερὰν αὐ τοῦ ἐν τῇ Ἀρχῇ κόμματος Βοκάνο—Πονακασὲ γράφει:

[illegible]

ἰσχύος καὶ πρὸ πάντων τοιούτων ὥς

κατά το 1922—και το πρώτον τότε μοι-
ραϊόν διά την Ελλάδα προνομιευμένον
και επομένως ή Ελλάς θα εξακολουθήσει
γολαίονσα.

Ο «ΦΙΓΚΑΡ» γράφει:
 Το πόν τραβήκουμε—το ενόκατο
 από τον 1922—προβόλετο. Ής θυμωσ
 της Μαρς, η ατμός των τριών έλπιεν
 την εξέγερση. Ή Έλλάς κυβερνήσα
 δικτατορικών μέσων. Ο περί Ρίτσον Νό
 μος, αληθής τερατοποίημα, απήρκεσε
 την έπικρου των πολιτών γεροντο
 και προετίθειον εις τον στρατιωτικόν Νό
 μον και τα Στρατοδικεία. Ο στρατηγ
 Κοδόνης ύποσχεται κατάργησιν όλων
 των των ανελευθέρων μέτρων και έλεγχο
 Τας ιδίας ύποσχεται είχε κήρη και
 Πλάτων. Ής θώμεν τι η παράει τι
 έκτελεσθι εκ των ύποσχόμενων αυτών.

Ἡ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ», ὄργανον τοῦ
Ἐθνικοῦ καὶ τῆς ἀσφατέρας γράμται·
«Ἐνταῦθα ἐνδοκατοὶ προέβλεπται ἀπὸ
τοῦ 1922 ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῇ προμνησθῆ-
ντι ἡ «Ἑλληνικὴ Δημοκρατία» δὲν ἔπρε-
πε παρὰ μύθος. Οἱ στρατιωτικοὶ διατη-
ροῦν τὴν Ἀρχὴν καὶ νύμενοι τὰ πάγια.
Οἱ ἀνταγωνιστῶν τῶν στρατηγῶν ἔφεραν
τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ χρίσεως εἰς κρίσιν ἐλ-
θόν σημαντικὴν ἐνδοκίαν. Ὁ Κορδής καὶ
τέτταρες εἰς Κοινοβουλευτικὴν τὴν 1920
«Ὅστε ὁ Βενιζέλος ἐπαύθη». Ἡ νύμενη
νῆπι καὶ σταθεροῦς ἐν Ἑλλάδι δὲν θὰ ὀ-
παδῇ ἐρόσιν αὐτῇ θὰ ἐνδοκίαν εἰς χει-
ρας τῶν στρατιωτικῶν φασιστῶν».

Ἡ ἈΞΙΩΝ ΦΡΑΝΣΑΙΖ, ὁγαγο
τῆς δεξιᾶς γράφει:
Ἡ διαρκὴς μεταδὲ Μουσουλὴν καὶ
Παγλὸλον ἐπὶ τῆς μεριότη, Ἐκεῖ δὲ Μουσουλὴν
ἐδουλοῦν ἐδουλοῦν ἑνὸς ἑθνικὸν δόγμα
ἐδὼ παρασχεῖται εἰς τὴν διαμελὲς
στρατιωτικῆς φάσεως.

Ἡ ἈΤΕΝ: γράφει:
Ἡ φιλοδόξος στρατιωτικῆς καὶ ἐν ἐξορίᾳ
πολιτικῆς, ἔσθ' ἡ ἀφῆλ' ἡ Πάγκας
(Ὁ στρατιωτικὸς Κονδὴς θὰ ἐξαρτῆται
ἐκ τῆς ἡδ' ἡν Ἀρμενικῶν; Τὸ ἐκείν
τῆς ἡμέας πρέπει να τεθῇ).

*Η «ΖΟΥΡΝΑΛ»: «Πρό. ἡμερῶν ἀ-
νιγγέλλον τὴν ἐπανάστασιν ἐν Κρήτῃ κα-
τὰ τὴν οὐδέτησιν τοῦ γεωμανοφίλου στρατη-
γοῦ Μεταξᾶ. Ἡδὴ πρόκειται περὶ ἀνι-
δράσεως τῶν στρατιωτικῶν Βενιζελι-
μεσιδῶν αἱ ὁποῖα θέλουσι νὰ φέρουν ἐπὶ
τὴν Ἀρχὴν τὸν στρατηγὸν Κοινδελῆν κα-
τὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κοινοβουλίου».

Ἡ «KOTINTIEN» γράφει:

«Ὁ Πάγκλος κατηγγέλειεν ὡς συνταγόμε-
 τας τὸν Κοδόβην καὶ τὸν Μεταζάν. Ἀρ-
 γε ἡ Ἑλλάς θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰς συνταγο-
 μίας καὶ τὰ προγονοποιήματα ἡ αὐτοί-
 ας αὐτῶν»

δὲ ἔχομεν τὸ ἴδιον τῆς χρῆς·
 Ὁ ΧΡΟΝΟΣ.
 Ὁ Πάγκλος ἔπρεσ χρῆς. Ὅθεις βρο-
 χὸνται καὶ ἐκτὶ τὸ εἶναι τοὺς κατωτέρους
 αἰῶνας εἰς μίαν Χώραν ἔνθα οἱ στρατι-
 ωτικοὶ παύοντες καὶ διορίζοντες τὰς Κυβερνή-
 σεως καὶ ἔνθα ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρα-
 τίας μὴ δικτατορικά δικαιώματα ἀπαιτεῖ
 τὴν πρώτην διαταγὴν ὅπως καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ
 γοῦ τοι εἰς τὴν πρώτην διαταγὴν τοῦ δι-
 κτηγοῦ τῆς δημοκρατικῆς φρονείας. Ἐνθα
 εἰς τέλος κινεῖς ὁ Ἑλληνικός λαὸς νὰ
 ἀντιδικῇ καὶ διώκῃ βράσις σταθεράς εἰς
 τὴν πολιτικὴν τὸν θεῶν ἀνταρτίαν.

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ:

(Ὁδὸς καταστάσεων διακρίσεως συν-
 ζήτητος μόνον ἐπὶ τοῖς σπυρίτοις. Ἐπει-
 τοὺς ἀποτοῖς ἐδημιουργήσαν ὁ στατιστικὸς
 εἶς πάντοτε ἐκτομὴν γὰρ τοῦ κομμοῦτον. Ἡ
 στατιστικὴ διακρίσις εἰς μὴν Χοῦρον εἵκει
 ἢ ἐπικαθ' ὁποῦδατος μυσθῆς τῆς αἰτίας.
 Ὁ Ἕλληνας πολιτικὸν τὸν τὸν ἀποροπὸν
 τὸν εἶναι ὁ ἐπεὶ τὸν τῆς κατὰ τοῖς
 δοτὶ ἀφ' ἡμῶν νὰ ἐκπαιλεῖται παρὰ
 στατιστικῶν τοῦ ἀποκοῦτον τοῦ ἡλικί-
 σπυρίτοις. Ἀλλὰ ὁ δῖος οὐκ εἶναι ἐπερι-
 κρινεῖται εἰς τὴν κακοῦτον τῆς ἑλλὰδος.
 Ὁ Λως δὲν εἶναι πλέον ἐπιστομῶν εἰς

26ν. Ἀπὸ Γεωργικῆς κρίσεως.

τον. Ἀπὸ τὴν καταναγκαστικὴν ἀργίαν καὶ ἀδρανείαν γιλιζόντες ἐργάτακις βαρβαροῦ καὶ ἀποφρογνίζον τὴν ὑπόπιν καὶ μονακωλιεύουσι ὡς ὠριμένους τοῦ ἵσους περιόδους ἐπιβλέπει καὶ

τον. Ὡς ὀλιγοῦτε τοὺς πολλαπλοῦς ἐκινεῖται οὐ δύσκειν ὡς ἀμακωλοῦς σπῆθι ἐκινεῖται κατὰ τὸν χωρὸν ἐκίσουν αἱ ὑπόπιν ὡς ἡ Κύπρος ἐκινεῖται προσκολλημένη ὡς εἰς ὀτρᾶκα ἐπὶ τὴν μονακωλιεύουσι καὶ θά τὸν ἀληθινὰ καὶ θά ἀνέντευσεν τὴν Δανδροκομὴν, τὴν οὐδιστόν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν αἰγοπροβατοτροφίαν εἰς βαθύνον ἀνὰ ἐπὶ κλῆρον τοῦ ἐκίστων ἀνακομῆται τὸν.

ΠΗΝΗΝ ΤΕΛΕΦΩΝΟΥ

ΠΤΗΚΟΝ ΤΕΟΡΓΟΦΙΟΝ

